

Чечель А. О., курсант 4-го курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.
Науковий керівник – Юр'єв Д. С., викладач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, підполковник поліції

ПЛАНУВАННЯ ЯК ОДНА З ОBOB'ЯЗКОВИХ ВИМОГ ДО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ЕКОНОМІКОЮ

Злочинність, пов'язана з економічною сферою суспільних відносин, все ще залишається негативним чинником впливу на нормальне функціонування держави.

Економічні злочини характеризуються складними методами здійснення своєї злочинної діяльності, тому досить необхідним є підвищення кваліфікації та професіоналізму слідчих підрозділів, які будуть спроможні якісно та ефективно розслідувати кримінальні правопорушення у сфері економіки.

Варто зауважити, що розслідування будь-якого виду кримінальних правопорушень являє собою багатоетапний процес дій, які спрямовані на збирання доказового матеріалу, який буде направлено до суду. Очевидно, що перед розслідуванням економічних злочинів слідчому варто ретельно скласти план процесуальних дій, які необхідно провести в межах кримінального провадження.

Планування завжди залишалось невід'ємною частиною підготовки до розслідування будь-якого виду кримінальних правопорушень.

План – попередньо намічений порядок послідовності виконання програми шляхом здійснення роботи, проведення заходів [1, с. 1021].

Інструкція з організації діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України Міністерства внутрішніх справ України чітко передбачає обов'язковість планування у діяльності органів досудового розслідування.

Планування розслідування – це складна діяльність слідчих, результатом якої є розробка плану розслідування, який містить основні процесуальні дії, які необхідно здійснити з метою розслідування кримінального правопорушення. План розслідування формується на основі ретельного вивчення всіх фактичних даних, доступних слідчому до

складання. Він також враховує спеціальні знання, професійний досвід та уяву слідчого, а також його погляди на природу кримінального правопорушення та метод встановлення істини [2, с. 57].

План розслідування у кримінальному провадженні має бути добре продуманим. Слідчі (розшукові) дії, які зазначені в плані, повинні відображати тактичний план слідчого та внутрішню логіку розслідування. Це означає, що план повинен передбачати найбільш розумне поєднання та послідовність слідчих (розшукових) дій для встановлення та перевірки доказів.

Звичайно, неможливо спланувати таку систему дій відразу під час всього розслідування, оскільки неможливо заздалегідь передбачити, яка інформація буде отримана під час проведення слідчих (розшукових) дій. Ця система дій впроваджується в план розслідування на певних етапах розслідування і впроваджується під час отримання інформації про розслідувану подію. З огляду на це розрізняють планування на початковому етапі розслідування та подальше планування.

На практиці розрізняють планування розслідувань у кримінальних провадженнях та планування окремих слідчих (розшукових) операцій. У першому випадку визначаються загальні методи та засоби вирішення слідчих завдань у кримінальному провадженні. Планування окремих слідчих (розшукових) дій спрямоване на визначення ефективних шляхів і засобів вирішення проміжних завдань (обшук, допит) [3, с. 62].

Кожен вид плану розслідування економічних злочинів є специфічним. Крім того, під час складання планів розслідування економічної злочинності треба дотримуватися деяких загальних правил. Ці правила називаються принципами планування розслідування і мають індивідуальність, динамічність, реальність та конкретність.

Індивідуальність плану пов'язана з особливостями конкретного злочину, і це необхідно враховувати під час складання плану. Особливість не унеможливорює виявлення загальних тенденцій у подібних ситуаціях. Спільні характеристики однорідних злочинів призводять до того, що можуть проводитися ті самі слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії, що становлять певний алгоритм. Водночас індивідуальність кожного економічного злочину завжди вимагає творчого методу складання плану з урахуванням загальної закономірності та конкретних обставин інциденту, що розслідується.

Зрештою, треба зауважити, що правильне планування розслідування економічних злочинів є запорукою успішного встановлення істини. Якісний план є своєрідною підказкою для слідчого під час проведення досудового розслідування. Однак під час складання плану необхідно враховувати особливості кожного виду економічного злочину та розробляти слідчі (розшукові) дії відповідно до цих особливостей з метою ефективності досудового розслідування.

Бібліографічні посилання

1. Словник української мови / відп. ред. В. В. Німчук та ін. Київ : ВЦ «Просвіта», 2012. 1320 с.
2. Алексеева О. О. Розслідування окремих видів злочинів : навч. посіб. 2-ге вид. перероб. та допов. Київ : Центр навчальної літератури, 2014. 320 с.
3. Криміналістична тактика : навч. посіб. / за ред. д-ра юрид. наук, проф. М. А. Погорецького та д-ра юрид. наук, доц. Л. Б. Сергєєвої. 2-ге вид., перероб. та допов. Київ : Алерта, 244 с.

Штундер В., студентка 3-го курсу
юридичного факультету
Науковий керівник – Тютченко С. М.,
доцент кафедри економічної
та інформаційної безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат економічних наук, доцент

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ОСОБЛИВОСТІ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ

Інформаційне забезпечення поліцейських структур є актуальним питанням не тільки для України, але й для багатьох зарубіжних країн, в яких значна увага приділяється створенню і використанню інформаційних систем поліцейської діяльності.

Збільшення кількості інформаційних процесів істотно впливають на рівень адаптації Національної поліції до нових умов та потребують удосконалення порядку контролю за управлінськими процесами, суттєво впливають на організацію систематизації та аналізу інформації. Вирішення цих викликів полягає у застосуванні широкої автоматизації управлінських процесів у сферах відповідальності органів системи МВС, у тому числі щодо ідентифікації та верифікації особи, екстреної допомоги населенню в разі надзвичайних ситуаціях, реагування на адміністративні та кримінальні правопорушення [1].

Вивчення досвіду зарубіжних країн та міжнародного досвіду в цій сфері дозволяє виявити найбільш ефективні й сучасні способи забезпечення інформацією, які можуть бути використані підрозділами Національної поліції під час виконання професійної діяльності.

Зарубіжний та вітчизняний досвід діяльності Нацполіції в особливих умовах та досвід збройних конфліктів та антитерористичних операцій засвідчив, що одним із найважливіших і специфічних видів оперативного (бойового забезпечення) на сьогодні стає інформаційне забезпечення. За поширеною у вітчизняній літературі позицією, інформаційне забезпечення